

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: Владимир Астарджиев
Виолета Магдалинчева

като разгледа докладваното от Виолета Магдалинчева Въззивно частно наказателно дело № 20211000601361 по описа за 2021 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С определение от 16.11.2021 г. на СГС, НО, 28 състав на осъдения И. М. Я. е определено търпимо при строг режим наказание в размер на седем години лишаване от свобода, представляващо общо такова измежду присъди по н.о.х.д. № 1014/2020 на СРС, н.о.х.д. № 5015/2020 на СРС, н.о.х.д. № 5415/2020 на СРС, н.о.х.д. № 1224/2020 на ОС-Варна и н.о.х.д. № 1542/2020 по описа на СГС, като е зачетена и изтърпяната част от присъдите, включени в съвкупността.

Със същото определение общото наказание лишаване от свобода е увеличено по реда на чл. 24 от НК с една година.

Срещу определението в срок е подадена въззивна жалба от осъдения, в която е изразено недоволство от съдебния акт в частта относно приложението на член 24 от НК. Наведени са доводи за преклонна възраст, влошено здравословно състояние и затруднено семейно положение. Поискано е обжалваното определение да бъде изменено, като увеличението на общото наказание бъде отменено.

В жалбата не е направено искане за събиране на нови доказателства.

На основание чл. 327 от НПК въззивният съд също е преценил, че разглеждането на делото в тази инстанция не предполага събиране на гласни, писмени или

веществени доказателства, нито допускане на експертизи.

В съдебно заседание пред САС осъденият И. М. Я. поддържа жалбата по съображенията, изложени в нея.

Служебният защитник -а.А., моли жалбата да бъде уважена. Алтернативно пледира за намаление на увеличението по чл. 24 от НК от една година на шест месеца лишаване от свобода.

Прокурорът от САП пледира жалбата да бъде оставена без уважение. Акцентира върху многократните осъждания на Я., включително за деяния извън процесната група. Отбелязва, че възрастта на осъдения и влошеното му здравословно състояние са мотивирали градския съд да увеличи общото наказание незначително.

Софийски апелативен съд, като обсъди доказателствата по делото, мотивите на обжалваното определение и доводите, изложени в жалбата и в съдебно заседание, прие от фактическа и правна страна следното:

За да постанови определението си първостепенният съд е счел, че са налице предпоставките за определяне на общо най – тежко наказание на осъдения по пет влезли в сила присъди. Същевременно съдът е приел, че са налице предпоставките за увеличаване на определеното общо най – тежко наказание по тези пет акта с една година.

На първо място, въззивната инстанция намира, че градският съд е направил законосъобразни изводи по отношение групирането на присъдите.

Видно от приложеното по делото свидетелство за съдимост спрямо И.Я. са постановени 32 осъждания по влезли в сила присъди и одобрени от съда споразумения, като предмет на групиране в настоящото производство са следните от тях:

1. С присъда по н.о.х.д. 1014/2020 на СРС осъденият е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 196 от НК, за деяние, извършено на 25.03.2019 г., като му е наложено наказание лишаване от свобода в размер на две години, търпимо при строг режим.

Присъдата е влязла в сила на 21.03.2020 г.

2. С присъда по н.о.х.д. № 5015/2020г. на СРС осъденият е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 196 от НК, за деяние, осъществено на 01.09.2019 г., като му е наложено наказание лишаване от свобода в размер на три години, търпимо при строг режим.

Присъдата е влязла в сила на 28.11.2020 г.

3. С присъда по н.о.х.д. № 5415/2020 г. на СРС осъденият е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 196 от НК, за деяние, извършено на 09.08.2019 г., като му е наложено наказание от три години лишаване от свобода, търпимо при строг режим.

Присъдата е влязла в сила на 18.02.2021 г.

4. С присъда по н.о.х.д. №1224/2019 г. на ОС-Варна осъденият е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 199, вр. с чл. 20, вр. с чл. 26 от НК, по чл. 211 и чл. 206, ал. 3 от НК, за деяния, извършени в периода 03.01.2019г.-19.01.2019 г., като му е наложено общо наказание от седем години лишаване от свобода, търпимо при строг режим.

Присъдата е влязла в сила на 14.06.2021 г.

5. С присъда по н.о.х.д. № 1542/2020 г. на СГС осъденият е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 196 от НК, за деяние, извършено на 10.07.2019 г., като му е наложено наказание от четири години лишаване от свобода, търпимо при строг режим.

Присъдата е влязла в сила на 19.10.2021 г.

Извън тези осъждания осъденият Я. е наказван с углавно санкциониране още 27 пъти. Част от деянията са били предмет на групиране, извършени са в значителен период от време назад и наложените по тях наказателни санкции са били изтърпени. Тези осъждания не се отразяват върху наказателното положение на осъдения в настоящото производство и с основание първият съд не е взел отношение по тях, а е концентрирал аналитичната си дейност по приложение на правилата на чл. 23-25 от НК върху подробно описаните по – горе пет акта.

Внимателният анализ на изброените осъждания води до извода, направен и от контролираната инстанция, а именно, че може да бъде образувана съвкупност, включваща престъпленията по н.о.х.д. № 1014/2020 на СРС, н.о.х.д. № 5015/2020 на СРС, н.о.х.д. № 5415/2020 на СРС, н.о.х.д. №1224/2020 на ОС-Варна и н.о.х.д. № 1542/2020 по описа на СГС. Деянията по гореизброените пет акта са извършени преди да има влязла в сила присъда по кое да е от тях, поради което всички те подлежат на групиране. С оглед принципа за най-благоприятно третиране на осъденото лице най-тежкото общо наказание от кумулираните такива възлиза на лишаване от свобода в размер на 7 години.

Режимът, при който следва да бъде изтърпявано общото наказание с основание първият съд е приел, че е единственият възможен с оглед спецификата на случая, а именно строг.

Законосъобразно с определението на контролираната инстанция е приспаднато времето, през което осъденият е търпял наказанията по присъдите, включени в

съвкупността, като при изпълнение на самото наказание, компетентните органи имат правомощие да конкретизират точно изтърпените до момента периоди по отделните присъди.

САС изразява съгласие с преценката на първия съд, че се налага определеното общо най – тежко наказание да бъде увеличено по реда на чл. 24 от НК. Цитираната разпоредба намира приложение в случаите, в които определеното по реда на чл. 23 НК или чл. 25, вр. чл. 23 от НК наказание не би могло да постигне целите по чл. 36 от НК, защото подсъдимият, респ. осъденият е личност с висока степен на обществена опасност.

За да приеме, че правилно е увеличено наказанието, контролната инстанция прецени цялостната престъпна дейност на осъдения, обществената опасност на извършените от него престъпления и периода, в който те са реализирани. В конкретния случай присъдите, част от групата, са общо пет, т.е. те надхвърлят повече от два пъти минималния брой от два акта, които са необходими да се извърши групиране въобще, а това само по себе си означава, че осъденият е проявил изключителна престъпна упоритост при извършването им. Всички деяния от групата са за престъпления с висока степен на обществена опасност – кражби, извършени при условията на рецидив, чийто механизъм на осъществяване е идентичен, грабеж, осъществен в условията на продължавано престъпление и в съучастие, квалифицирана измама и обсебване в особено тежък случай. Самите деяния са осъществени в рамките на няколко месеца едно от друго, което демонстрира арогантност и съзнание за недосегаемост у дееца. Извън присъдите от съвкупността осъденият е наказван още 27 пъти. Тези осъждания са за отново са грабежи и кражби при рецидив, но и за престъпления против здравето, документно престъпление и обсебване. Налаганите по тях ефективни и условни наказания и наказания без лишаване от свобода, и престоят в пенитенциарни заведения очевидно не са дали необходимия превъзпитателен ефект и противообществената дейност на осъдения е продължила и след това. По изложените вече съображения въззивният съд прие, че И.Я. е личност с висока степен на обществена опасност и отказът от приложение на чл. 24 от НК по отношение на него би бил незаконосъобразен.

Ето защо правилно градският съд е приел, че общото наказание от седем години лишаване от свобода не би изпълнило целите на материалния наказателен закон, а отказът за приложение на чл. 24 от НК би бил проява на неоправдано снизхождение спрямо конкретния осъден.

Възрастта на осъдения и влошеното му здравословно състояние се взимат предвид от състава на САС по начина, по който това е отчетено и от СГС, а именно с увеличение на наказанието за срок от една година - в размер, значително по-нисък от максимално възможното завишение, което член 24 от НК допуска. Допълнително

сnižение на това увеличение по вече изложените съображения не се налага.

Така мотивиран и на основание чл. 334, т. 6, вр. чл. 338 от НПК, Софийски апелативен съд, 6 състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло определение от 16.11.2021 г. на СГС, НО, 28 състав.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

За решението да бъдат уведомени страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____